

Hledačka skřítky z Vysoké hory, která se obzvláště zlatem zabývá (první hledačka ve Vrbně pod Pradědem)

Obtížnost hledačky: fyzicky lehká, místy náročnější na orientaci

Délka hledačky (délka, čas): 3 333 m, asi 2 hodiny

Kdy je vhodné hledačku procházet: hledačka je přístupná celoročně, ale nejvhodnější čas k návštěvě je od jara do podzimu; v zimě může překvapit (nikoli odradit) množství sněhu

Vybavení na cestu: papír, tužka, může se hodit dalekohled a krmení pro kachny

Začátek hledačky: Penzion U Hradilů

Vítej, milý poutníku,
na zlatonosném chodníku.
Zlatá cesta vedla tudy,
vozy plné zlaté rudy.

(Chceš vidět něco víc ?

S tvou poutí to však nemá nic.

*Směr do kopce zajímavý je,
nejdřív lyžařský vlek a kus dál
Mirkův pramen se ti odkryje.
Hned však hled' se vrátit zpět.)*

Občerstvi se, naber sílu
v Penzionu u Hradilů.

Já jsem skřítek z Vysoké hory,
mají mne za nezbedu!
Ale neboj, celou cestu bezpečně
tě povedu.
Ty však také dávej pozor, je to
cesta veřejná,
občas tudy jede auto, cyklista či
motorka.

Až vyrazíš, mrkni venku
po písmenku pro tajenku.

Nožku před nožku pokládej,
k městu dolů se vydej.
Lípy jsou zde zasazeny,
do stromořadí seřazeny.
Jak jinak říct stromořadí si všimni,
poslední písmenko odstřižni.

— — — — —
7

První krůček k řešení tajenky jsi
udělal,
takže šup a jdeme dál.
Cítíš to také? To není duch!
Jen průzračně čistý horský vzduch.

Pěkně zvolna stále rovně řápy řápy,
krásným pohledem do údolí se
můžeš pokochat.
Je-li krásně, vidíš více,
tam vpravo – to jsou Karlovice.
Je ti pěkně? To jsem rád.
Můžeš se mnou zaspívat:

"Hej hou, hej hou, my jsme jeden
chór,
skřítky - vaši strážníci ze všech
okolních hor".

*(Půjčil jsem si na chvilinku melodii
z pohádky Sněhurka a sedm trpaslíků)*

Jo, brachu,
zde bývalo kdysi hodně prachu.
A víš, kde ho smyli místní lidé i
pocestní?
No v kašně - mrkni vlevo - blížíme
se k ní.

Věru pěkné místo to je,
dýchá na nás historie.
Tehdy města bylo to hlavní
náměstí,
kde konaly se trhy, zábavy i
slavnosti.

A pro věřící příležitost skvělá
pomodlit se v kostele
Svatého

Kostel to je výjimečný, to bys
neuhád.

Má totiž oltář postavený směrem
na západ.

Jejda, holenku,
nezapomeň na tajenku!
Který světec kostel měl?

Jmenuje se _ _ _ _ _
4

*(Použij poslední písmeno ze jména
světce)*

No vidíš,
zase jsi k pokladu o kousek blíž.

A pozor, teď zostrí smysly,
budeš cestu přecházet.
Mrkni vlevo, mrkni vpravo
a běž rovně dolů – teď.
Jdeš správně? Nesešels z chodníku?
Ověř si po chvilce pohledem
vpravo
na ceduli: „Výroba knedlíků”.

Cesta, co dolů kol zelené školy jde,
tě po chvíli ke kruhovému objezdu
dovede.

Zde děti pevně za ruce vezmi
a vpravo přechodem se dej,
po pár krocích zase vlevo
další zebra překonej.

Výborně, jsi kabrňák,
můžeme dál rázovat.
Teď trošku vlevo – je tu zábradlí,
a pak kolem rohu budovy doprava
(ta bývala kdysi hotelem Morava).
Hurá, a zas rovně vpřed,
tvůj další cíl je na dohled.

Za tebou zůstaly kostela zvony,
stojíš tu před sklárnou, co zove se
TOMI.

Šikovné ruce sklářům jen hrají,
pohlédni na ně, až dech se ti tají.
Staletou tradici řemesla ukazují,
do sklářských píšťal mocným dechem
dují.

Když obrátíš se ke skláři,
zjistíš snadno, co vytváří.
To slovo zapiš právě sem
a z něj druhé písmeno si vem.

— — — — —
2

Kam se vydat dál?
Překroč teď koleje, kde už nejezdí
vláček,
kroky své doprava začni pak stáčet.
Vydej se tam, kde bývalo koupaliště,
dlouho je zavřeno, snad vykoupeš se
příště?

Když půjdeš dál kolem plotu,
neuděláš žádnou botu.
Plot odbočí vlevo na zelenou,
cestu k řece máš tu vyznačenou.
A už ji slyšíš... ta zlatonosná řeka
snad právě na tebe tu čeká.

Hledej zlato, co v řece se blyští,
nemysli přitom na povodně příští.

Bohatá na zlato zde bývala
naleziště
když ne dnes, tak najdeš příště.
Kdysi se tu našel velký valoun
zlata.
Byl těžký! A zaoblený dokulata!

*(Vidět-li Vrbno z výšky chceš,
vydej se na chvíli na jinou z cest
– žlutá na vyhlídku bude tě vést.
Do kopce možná trochu se zapotíš,
ale to poutníkům nebývá na obtíž,
a času mnoho také tím neztratíš.
Cesta tam trvá tak hodinku,
pak ale vrať se sem, holenku,
jestli chceš vyluštit tajenku.)*

Název zlatonosné řeky
část tajenky prozradí ti taky

— — — — —
1
Dál podél toku řeky spěj,
kachnám tam drobký nasypej.
Před námi jsou tři rybníky,
pln vody je jen ten veliký.
Kolem nich bohatství života,
v řece čistá voda klokotá.
Jen bosou nohou do písku
nestoupej,
na střepy ze skláren pozor si dej.

Podél břehu jde se lehce,
slyšet je i hukot v řece.
Pohlédneš-li do dáli,
půvab krajiny se odhalí.
Kousek dál povodeň lávku nám
vzala
a Karlovickým ji zanechala.

Pak se vydej ke kolejm,
kde se vzdálíš od řeky,
(ne)můžeš tu přece, zlato,
zlato hledat na věky!
A kdo se špatně koukne,
na toho vlak houkne.

Dál cesta zdá se nejasná.
Když na asfalt zatočíš,
dej pozor, zas doprava odbočíš.
Před tebou stojí stará fabrička,
na ní se vyjímá zelená zvonička.
Kolem ní ku hlavní silnici kráčeš,
cestou, již lemuje lipová áleš.

Použij druhé písmeno z názvu
fabričky,
ve které se vyrábějí nitě a tkaničky.

— — — — —
3

Došels až k silnici, jsi skoro u cíle,
tak se tu rozhlédni, nemiř tam
zběsile.
Zebru tu uvidíš. Ne, nejsi v Africe!
Za ní běž doleva a div se velice!
Dál kolem velkého, velkého domu,
a ještě kousek, a přes louku k
tomu.
Za loukou vzrostlý les uvidíš,
pak další část tajenky ulovíš.

Kdo zde před tisíci lety žil,
v řece pánev namočil,
v ní zlatonosným štěrkem párkrát
zatočil.
Valouny si ze štěrku vzal,
(často je lapkům odevzdal).
Zbytek štěrku na hromádku
odhodil,
(ze studené vody pak dlouho
marodil).
Časem se z hromádek haldy staly
a do dnešních dnů se zachovaly.

Užij název kovu, který se zde
dobýval,
(dobývat se bude dál,
když ne zde, tak opodál).

— — — — —
6

Zlato máš, tak rychle prchni,
na zámeček teď se vrtni.
Nechod tam však alejí,
nebo tě tenisté polejí.
Kráčeš směle dupy dup,
těžkou branou dovnitř vstup.
Parkem dojdeš k nádvoří
císařovi do dveří...?

V dobách dávných bys tu stál,
císaře však nehledal.
V zámku zdejší šlechty není,
bývali tu známí páni.
Továrny tu vystavěli,
textil a kov vyráběli.

V názvu zámku je jméno pána,
náleží mu právem sláva.
Poslední písmenko jména toho muže
ti tajenku uhodnout dopomůže.

— — — — —
5

Se zlatým pokladem víly si hrají,
tobě ho jen tak nevydají.
V průchodu nic nenech náhodě,
objev schránku a jsi v pohodě.

Písmena, která jsi získal,
doplň do tajenky.

— 2 — 4 — 1 — 5 — 3 — 6 — 7 — 2

Skřítek se teď s tebou loučí,
tvoje cesta však nekončí.

Za šenkýřkou nejprv běž,
s ní tajenku tiše řeš,
ať pamětní razítko si otiskneš.
Pěkně si zde pochutnej
a domů hned nespěchej,
pohodu si uživej.

Tuto hledačku v dubnu 2013 ve Vrbně pod Pradědem společnými silami vytvořili:

Zdeňka Lazurová, František Orth, Kateřina Kočí, Karel Michalus, Radek Fabian, Zbyněk Stibor, Stanislava Pavézková, Lenka Skuhřavá, Blažena Hušková.

Mapu hledačky vytvořil Radek Fabian.

Hledačka vznikla za finanční pomoci Revolvingového fondu Ministerstva životního prostředí. Za obsah tohoto dokumentu je výhradně odpovědná Actaea – společnost pro přírodu a krajinu a nelze jej v žádném případě považovat za názor Ministerstva životního prostředí.

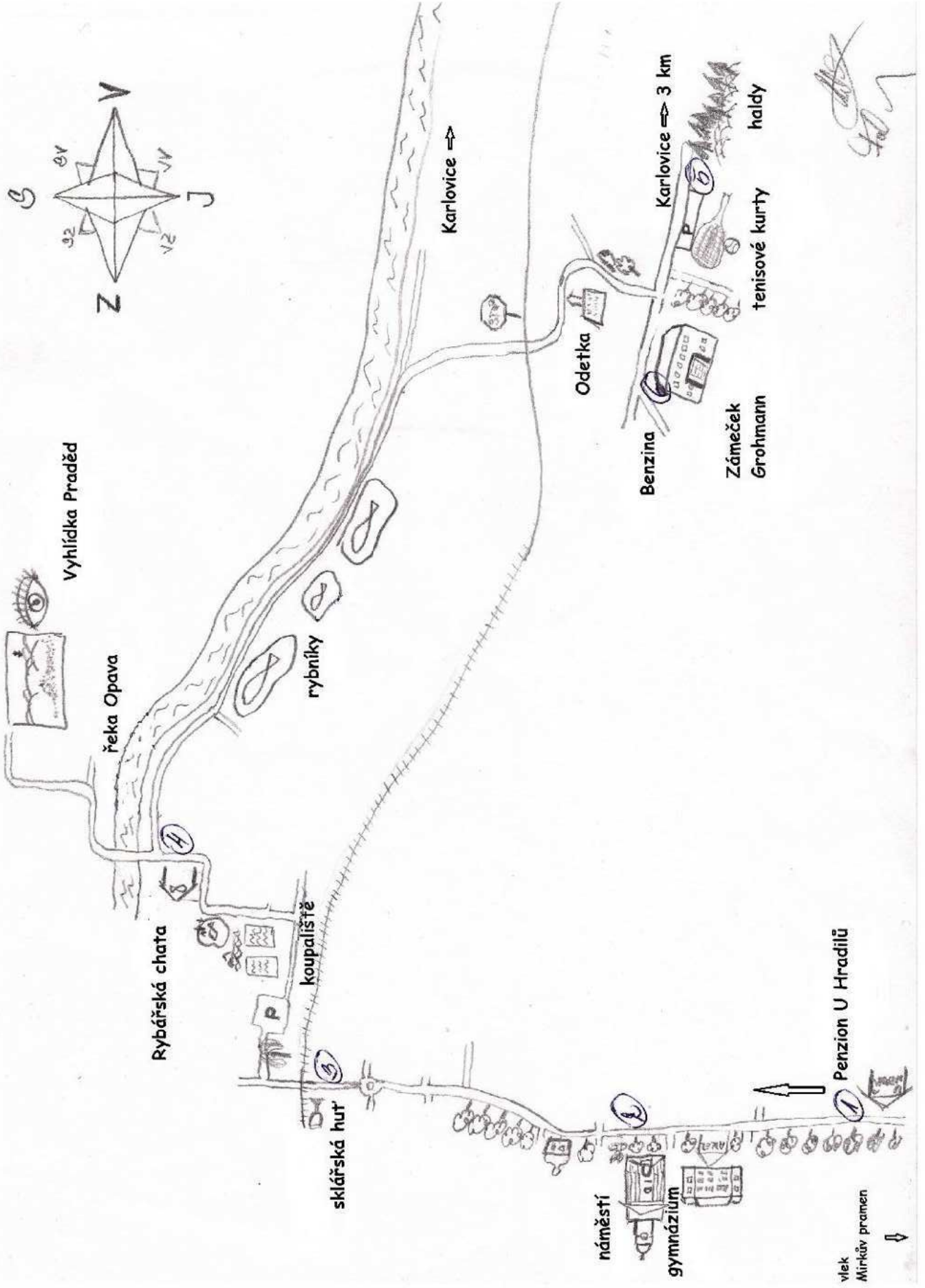
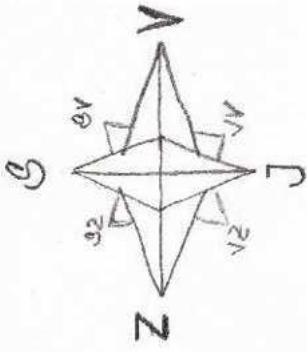
Ministerstvo životního prostředí

O hledačku se stará Spolek Přátelé Vrbenska.

Questing vyvinula nestátní nezisková organizace Vital Communities ve Vermontu, USA, v roce 1995 a je vlastníkem příslušné obchodní známky.

Více na www.questing.cz

Vyhlička Praděd

řeka Opava

rybníky

Rybářská chata

koupaliště

sklářská hut

Karlovice ⇌

Odetka

Benzína

Zámeček
Grohmann

tenisové kurty

haldy

Karlovice ⇌ 3 km

náměstí

gymnázium

vlak
Mirkův pramen

Penzion U Hradilů

[Handwritten signature]